

Súd: Okresný súd Bánovce n/B
Spisová značka: 6C/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213205556
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svítana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2014:3213205556.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom JUDr. Radoslavom Svítanom, PhD., v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO 47 150 513, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti odporkyňi: Q. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S. XXXX/XX, XXX XX A. N. A., o zaplatenie 388,13 eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 51,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 16,30 eur od 12.12.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 8,99 eur od 12.01.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 9,06 eur od 10.02.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 9,06 eur od 10.03.2011 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 7,78 eur od 10.04.2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Vo zvyšnej časti sa návrh zamieťa.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 21.11.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 388,13 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 331,94 eur od 10.9.2012 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 2,50 eur od 10.5.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 10,28 eur od 10.4.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 9,06 eur od 10.3.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 9,06 eur od 10.2.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 8,99 eur od 12.1.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 16,30 eur od 12.12.2010 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s., (právny predchodca navrhovateľa) uzavrela s odporkyňou zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby odporkyňi. Odporkyňa sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku a v prípade nedodržania zmluvných povinností uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve/dodatku k zmluve o pripojení. Odporkyňa si však nespĺnila svoju povinnosť a cenu riadne poskytnutých služieb resp. ich pomernú časť neuhradila. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila pohľadávku voči odporkyňi na navrhovateľa.

Vzhľadom na skutočnosť, že v zmysle § 29 ods. 6 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) ide o drobný spor, súd konal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä: zmluva o pripojení z 23.10.2010, dodatok k zmluve o pripojení z 23.10.2010, prehľad informácií o mobilnom internete T-Mobile, tlačivo na fotodokumentáciu s kópiou občianskeho preukazu a preukazu poistenca odporkyne, faktúry č. 7208898590, č. 7103997046, č. 7102918502, č. 7101837173, č. 7100775708, č. 7011991754, č. 7010998757, podrobný mesačný výpis, zmluva o postúpení pohľadávok z 24.6.2013 s výpisom z prehľadu postúpených pohľadávok, prehľad o akciových cenách telekomunikačných zariadení, a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli dňa 23.10.2010 zmluvu o pripojení a v ten istý deň aj dodatok k zmluve o pripojení. Na základe zmluvy a dodatku poskytol právny predchodca navrhovateľa odporkyni pripojenie k svojej verejnej telefónnej sieti. Odporkyňa sa najmä zaviazala po dobu 24 mesiacov riadne a včas platiť cenu za služby. Súčasťou dodatku k zmluve o pripojení bolo aj ustanovenie (bod 3), podľa ktorého „v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 alebo 2 tohto dodatku alebo v čl. 3 bod 3.4 alebo 3.5 alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) všeobecných podmienok) a následnej deaktivácie služby je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č. 1 tohto dodatku.“ V tabuľke č. 1 je uvedená výška zmluvnej pokuty 331,94 eur. Odporkyňa neuhradila faktúry č. 7103997046, č. 7102918502, č. 7101837173, č. 7100775708, č. 7011991754, č. 7010998757. Následne právny predchodca navrhovateľa vystavil faktúru č. 7208898590 na zmluvnú pokutu vo výške 331,94 eur. Právny predchodca navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok z 24.6.2013 postúpil svoju pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení účinnom k 25.8.2009, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh bol podaný čiastočne dôvodne. Súd mal za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzatvorili zmluvu o pripojení podľa ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. a dodatok k tejto zmluve. Súd túto zmluvu s dodatkom k zmluve vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti s odporkyňou, ktorá nekonala na účely podnikania alebo zamestnania, na zmluve je uvedené jej rodné číslo, nie IČO, a samotné záhlavie tabuľky na vyplňanie údajov o zákazníkovi uvádza, že ide o fyzickú osobu nepodnikateľa, pričom navrhovateľ nepreukázal a ani netvrdil opak.

Na základe zmluvy o pripojení navrhovateľ poskytoval odporkyňi službu pripojenia k telefónnej sieti. Odporkyňa napriek svojej zákonnej i zmluvnej povinnosti neuhradila vystavené faktúry za túto službu. Navrhovateľ má z titulu skutočne poskytnutých a fakturovaných služieb nárok na úhradu faktúr č. 7010998757, č. 7011991754, č. 7100775708, č. 7101837173 a č. 7102918502 (z tejto faktúry súd neuznal sumu 2,50 eur označenú ako „upomienka“ - vid' nižšie) v celkovej sume 51,19 eur.

Keďže sa odporkyňa neuhradením týchto faktúr riadne a včas dostala do omeškania, patrí navrhovateľovi právo na úrok z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej jednotlivej uvedenej faktúry, teda od 12.12.2010, 12.1.2011, 10.2.2011, 10.3.2011 resp. 10.4.2011. Výška základnej úrokovvej sadzby Európskej centrálnej banky platná k všetkým piatim uvedeným dňom bola 1,00 %, preto výška úroku z omeškania podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. je 9,00 % ročne.

Z uvedených dôvodov súd návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 51,19 eur a vyššie uvedených úrokov z omeškania vyhovel.

Pokiaľ ide o zvyšnú časť návrhu navrhovateľa, túto súd zamietol z týchto dôvodov: Súd vyhodnotil vyššie citované ustanovenie dodatku k zmluve o pripojení (bod 3), ktoré sa týka zmluvnej pokuty, ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že táto podmienka poškodzuje spotrebiteľa. Napriek tomu, že navrhovateľ v návrhu tvrdí, že odporkyňa je v danom prípade sankcionovaná za to, že nedodrжала konkrétne určené povinnosti, opak je pravdou. Táto zmluvná podmienka veľmi široko formuluje okruh porušení povinností spotrebiteľom, ktoré sú sankcionované zmluvnou pokutou („v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti ...“), a tiež stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa (napr. aj v prípade, že spotrebiteľ nezaplatí faktúru len za posledný mesiac zmluvnej viazanosti). V tomto prípade síce z navrhovateľom predložených neuhradených faktúr vyplýva, že odporkyňa porušila povinnosť riadne a včas platiť cenu za poskytované služby už na začiatku 24-mesačnej viazanosti, avšak súdna kontrola zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách

je abstraktná, preto na vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky postačuje, že táto zmluvná podmienka je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Súd mal preukázať, že uvedená zmluvná podmienka bola koncipovaná v rámci štandardnej formulárovej zmluvy a nebola individuálne dojednaná, keďže je súčasťou formulára dodatku k zmluve o pripojení, s ktorým tvorí jeden súvislý text. Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo navrhovateľovi alebo jeho právnenému predchodcovi právo na plnenie a odporkyni povinnosť plniť, súd preto v tejto časti (týkajúcej sa zaplata zmluvnej pokuty 331,94 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy) žalobu zamietol.

Súd pripomína, že o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rovnakého znenia, s rôznymi sumami zmluvnej pokuty, už súdy viackrát právoplatne rozhodli (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 17C/23/2010-65 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2010). Preto konajúci súd v tomto prípade upustil od opätovného vyslovenia neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Navrhovateľ v návrhu aj v ďalšom podaní doručenom súdu dňa 12.2.2014 pomerne rozsiahlo argumentoval proti neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, keď poukazoval najmä na to, že zmluvná pokuta nie je neprimerane vysoká. Súd k tomu uvádza, že súdmi už skôr vyslovená neprijateľnosť zmluvnej podmienky sa zakladá najmä na skutočnosti, že táto zmluvná podmienka je veľmi široko formulovaná (pozri vyššie) a stanovuje vždy rovnakú sankciu bez ohľadu na závažnosť konkrétneho porušenia povinnosti spotrebiteľa. Takto formulovaná zmluvná podmienka je teda neprijateľná zo samotnej svojej podstaty, bez ohľadu na výšku zmluvnej pokuty, ktorú ustanovuje. Keď navrhovateľ uvádza, že odporkyňa nebola sankcionovaná len za to, že nezaplatila zmluvné faktúry, ale predovšetkým za to, že tým, že nesplnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, bola jej SIM karta vypojená z prevádzky, čím odporkyňa porušila svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti. Takáto argumentácia vyznieva nelogicky, až absurdne. Navrhovateľ tu v tej istej vete uvádza, že vypojenie SIM karty odporkyne z prevádzky bolo dôsledkom nesplnenia jej povinnosti riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby (súd k tomu dodáva, že tento dôsledok bol legitímny, pokiaľ boli splnené podmienky odstúpenia od zmluvy podľa § 43 ods. 5 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z.), a súčasne že odporkyňa porušila svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu. V danom prípade odpojenie SIM karty odporkyne nebolo jej vlastným rozhodnutím, ale rozhodnutím právneho predchodcu navrhovateľa (treba opäť uviesť že legitímnym), teda nebola to odporkyňa, kto nezotrval v zmluvnom vzťahu, ale právny predchodca navrhovateľa. Takouto argumentáciou navrhovateľ len potvrdzuje, že a že zmluvná pokuta uvedená v dodatku k zmluve o pripojení bola formulovaná príliš široko a tak, že umožňuje nájsť aj také dôvody na sankcionovanie spotrebiteľa, ktoré v skutočnosti neexistujú.

Podobne argumentácia navrhovateľa tým, že odporkyňa mala právo vybrať si medzi mobilnými operátormi a medzi mobilnými telefónmi je nepochopením podstaty inštitútu ochrany spotrebiteľa. Prirodzene, vždy existuje voľba vstúpiť do zmluvného vzťahu, teda kúpiť si nejaký tovar za podmienok určených dodávateľom alebo nie, a túto voľbu má aj spotrebiteľ. Ak by však spotrebiteľ mal pri každej kúpe tovaru len možnosť voľby buď kúpiť (aj za nevýhodných podmienok) alebo nekúpiť, potom by jeho zmluvná sloboda bola podstatne obmedzená. Účelom právnych noriem na ochranu spotrebiteľa je práve kompenzovať to, že drobný spotrebiteľ jednotlivito je slabším účastníkom zmluvného vzťahu a sám nie je schopný dosiahnuť zmenu zmluvných podmienok stanovených dodávateľom vo formulárovej zmluve, preto je potrebná kontrola týchto zmluvných podmienok tretími subjektmi, vrátane súdov.

Súd nemôže súhlasiť s argumentáciou navrhovateľa ani v tom, že výška zmluvnej pokuty má byť závislá od rizika, ktoré môže dodávateľovi vzniknúť v prípade, ak spotrebiteľ načerpá všetky benefity a nezaplatí dodávateľovi žiadnu platbu. V tom je práve podstata neprijateľnosti danej zmluvnej podmienky: že sankcionuje každého spotrebiteľa, bez ohľadu na rozsah porušenia jeho povinností, tak, ako keby nezaplatil vôbec nič. Ak má byť zmluvná pokuta primeraná, musí byť viazaná na porušenie konkrétnej zmluvnej povinnosti, ktorého sa spotrebiteľ dopustil, teda v danom prípade zmluvnej 24-mesačnej viazanosti musí zohľadňovať to, koľko spotrebiteľ už zaplatil a koľko nie. Ak zmluvná pokuta nezohľadňuje, či k porušeniu konkrétnej povinnosti došlo na začiatku alebo na konci doby viazanosti, potom je môže (potenciálne) poškodiť spotrebiteľa, ktorý bude riadne platiť svoje faktúry počas 23 mesiacov a len za posledný mesiac neuhradí pomerne malú sumu. Ak by chcel dodávateľ argumentovať tým, že v takomto prípade by napríklad takémuto spotrebiteľovi zmluvnú pokutu odpustil, prípadne znížil, súd by to mohol zohľadniť iba v prípade, že by to bolo ustanovené priamo v zmluvných podmienkach.

Súd nemôže zohľadňovať prípadnú budúcu dobrú vôľu dodávateľa. Kontrola zmluvných podmienok, ako už bolo uvedené vyššie, je abstraktná, musí teda zohľadňovať už aj samotný potenciál (možnosť) zmluvnej podmienky poškodiť spotrebiteľa.

Konajúci súd napokon opätovne uvádza, že o neprijateľnosti zmluvnej podmienky rovnakého znenia už súdy viackrát právoplatne rozhodli, preto bolo povinnosťou navrhovateľa zdržať sa ďalšieho používania tejto zmluvnej podmienky. Ak ju právny predchodca navrhovateľa alebo navrhovateľ naďalej uplatňuje, postupuje v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka.

V podaní doručenom súdu dňa 12.2.2014 navrhovateľ ďalej uviedol, že pre prípad, že by súd neuznal jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnenému predchodcovi navrhovateľa bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do poskytnutého telefónneho zariadenia. Právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni koncové zariadenie LEADTEK USB modem za cenu 1,00 eur s DPH, pričom štandardná cena v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení bola 378,00 eur. Podľa názoru súdu nie sú splnené podmienky na priznanie náhrady škody. Listina predložená navrhovateľom, obsahujúca prehľad o cenách telekomunikačných zariadení právneho predchodcu navrhovateľa, ktorá mala pravdepodobne preukazovať cenu, za ktorú mal právny predchodca navrhovateľa dané telekomunikačné zariadenie predávať v akcii a mimo akcie, nemôže súd považovať za dostatočný dôkaz. Jednak ide (pravdepodobne, keďže navrhovateľ nevysvetlil pôvod listiny) o výpis z vnútornej evidencie právneho predchodcu navrhovateľa, ktorý teda v podstate obsahuje len jeho vyhlásenie o akciovej cene a o predajnej cene bez akýchkoľvek dôkazov, a jednak vôbec nejde o dôkaz o tom, že navrhovateľovi resp. jeho právnenému predchodcovi skutočne vznikla konkrétna škoda v priamej príčinnej súvislosti s porušením povinnosti odporkyne. Rozdiel medzi akciovou cenou a tzv. „štandardnou“ cenou, ako ju označil navrhovateľ, nemožno v žiadnom prípade považovať za škodu. Škodou by teoreticky (za splnenia ďalších predpokladov) mohol byť rozdiel medzi cenou daného zariadenia, ktorú preukázateľne zaplatil právny predchodca navrhovateľa a sumou, ktorú mu zaplatila odporkyňa (so započítaním časti úhrad za služby - paušál, do ktorého výšky sa cena telekomunikačného zariadenia premietla). Okrem toho však znížená cena telekomunikačného zariadenia vôbec nebola dôsledkom protiprávneho úkonu odporkyne, ale bola výsledkom zmluvného konsenzu medzi účastníkmi konania. Dodatok k zmluve o pripojení, ktorý sa týkal odkúpenia telekomunikačného zariadenia, je preto možné v tejto časti považovať za kúpnu zmluvu. Účastníci sa dohodli na kúpnej cene telekomunikačného zariadenia, ktorú síce je možné označiť ako tzv. akciovú cenu, ale podľa názoru súdu to bola dojednaná kúpna cena, čiže navrhovateľovi resp. jeho právnenému predchodcovi v dôsledku dojednania tejto ceny nemohla vzniknúť škoda. Podľa názoru súdu nemožno považovať za škodu spôsobenú odporkyňou to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky navrhovateľ predával telekomunikačné zariadenia za nižšiu ako „štandardnú“ cenu. To, že navrhovateľ predpokladal, že počas 24-mesačnej doby viazanosti si „zhojí“ rozdiel medzi „štandardnou“ cenou a akciovou cenou predmetného telekomunikačného zariadenia, bolo takisto súčasťou jeho obchodnej politiky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže neboli splnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, súd návrh v časti uplatnenej náhrady škody zamietol.

Súd nepriznal navrhovateľovi ani nárok na úhradu sumy 2,50 eur fakturovanej vo faktúre č. 7102918502 s textom „upomienka“, ani nárok na úhradu rovnakej sumy 2,50 eur fakturovanej vo faktúre č. 7103997046 s rovnakým textom. Z textu „upomienka“ vyplýva, že nejde o platbu za skutočne poskytnutú službu, ale skôr o sankciu za oneskorenie platby. Navrhovateľ však neuviedol, o akú sankciu ide, na základe čoho (akých ustanovení zmluvy alebo všeobecných podmienok) bola uplatnená a ako bola stanovená jej výška. Súd sa môže len domnievať, že ide o poplatok za upomienku. Navrhovateľ však nepredložil všeobecné zmluvné podmienky ani cenník, z ktorých by takýto poplatok vyplýval.

V podaní doručenom súdu dňa 12.2.2014 navrhovateľ uviedol, že súhlasili, aby súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania, ak považuje súd ním tvrdené skutočnosti za preukázané, avšak v prípade, ak by súd nemal skutočnosti tvrdené navrhovateľom za preukázané, žiada súd o nariadenie pojednávania a zaslanie vyjadrenia súdu o sporných skutočnostiach. Súd k tomu uvádza, že takto formulovanú žiadosť účastníka konania nie je možné akceptovať. Úlohou súdu v kontradiktórnom súdnom konaní nie je vyžadovať od účastníkov konania dodatočné dôkazy či vysvetlenia, ale len konfrontovať vyjadrenia

účastníkov konania a vykonané dôkazy. Pri drobnom spore sa na rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania nevyžaduje súhlas účastníkov, preto navrhovateľ, zvlášť ak je zastúpený advokátom, si musí byť vedomý toho, že súd bude rozhodovať len na základe ním predložených listinných dôkazov. Ak sa navrhovateľ nestotožní s právnym posúdením uvedeným v rozsudku, má možnosť podať proti rozsudku odvolanie. Právne posúdenie veci je však plne v kompetencii súdu a nie je povinnosťou súdu prvého stupňa (a to ani v rámci pojednávania - aj tam je to iba právom, nie povinnosťou súdu) informovať účastníkov konania o svojom právnom posúdení vopred, pred vyhlásením rozsudku. Skutkový stav bol v danom prípade nepochybne preukázaný listinami predloženými navrhovateľom, teda bolo možné vo veci rozhodnúť bez pojednávania, len na základe listinných dôkazov.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci len čiastočný úspech. Úspech odporkyne je vyšší než úspech navrhovateľa, avšak odporkyňa o priznanie náhrady trov konania nepožiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie písomne na Okresný súd Bánovce nad Bebravou do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- odvolacím súdom má byť schválený zmier;

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.